

i Indkomstskatteprocenten skal hindres ved en Formuebeskatning. Jeg kan ikke læse Bestemmelsen i § 1 anderledes, end at hvis Skatteprocenten i en Kommune er 10 i Skatteaaret 1926—27 og nu vil stige med en halv Procent op til 10½, da skal denne halve Procent udskrives ved en Tillægsskat paa Formuen til Kommunerne. Jeg maa gaa ud fra, at dette er Meningen med Forslagets Tekst, men saa vil det jo i Virkeligheden sige, da der jo sikkert i det store Flertal af Landets Kommuner vil komme en Stigning i Skatteprocenten, selv om den tør haabes de fleste Steder ikke at blive synderlig stor, fordi Kommunalbestyrelserne bestræber sig for at udfolde en pinlig Økonomi, at Konsekvensen af dette Lovforslag bliver en over Landets store Flertal af Kommuner udbredt Formuebeskatning.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Fisker: Ja, men dette er jo et Kriseforslag af reneste Karakter, thi Loven gives jo kun paa Tid, og, siger det ærede Medlem i sin Forelæggelsestale, hvis dens Gyldighedstid ikke forlænges, falder den jo bort. Ja, det gælder jo om alle Love, som løber paa Tid, men jeg ved rigtignok ikke mange Eksempler paa Skattelovgivning, hvis Gyldighedstid ikke er blevet forlænget, og jeg skulde tage meget fejl af de ærede Forslagsstillere og af det ærede Medlem Hr. Fisker og af den Følelse, de har overfor Formue, som jo er en Følelse, der er en Udløber af Socialdemokratiets hele Opfattelse af Kapitalens Betydning, om ikke det ærede Medlem Hr. Fisker, naar Gyldighedstiden nærmer sig sin Afslutning, vil melde sig og sige, at Loven har virkelig virket saa ganske udmærket, at her maa vi gaa videre; dette er kun det første Skridt, vi maa videre frem ad Vejen. Man begynder med at ville udskrive Skatten med en for alle Formuebeskatteydere fælles Procent, saaledes at man indskrænker sig til at indføre den stigende Skala kun gennem de Fradragsregler, som findes i Statsskatteoven, men jeg nærer ikke Tvivl om, at kommer man dette første Skridt fremad, vil Forbedringen, som man næste Gang vil foreslaa, være at gennemføre ogsaa denne kommunale Formuebeskatning gennem Fastsættelse af en Rateskala, saaledes at vi kommer ind paa en Opspising af Formuerne efter Statskatteprincipperne, og hvad Konsekvenser det vil faa indenfor dansk Produktion, derom nærer jeg ikke den allerfjerneste Tvivl.

Jeg tror derfor, at hvis man skred til at gennemføre dette Lovforslag, vilde det være en skadelig Handling. Saa sikkert

som det er, at Skattetrykket baade til Stat og Kommune i disse Nedgangstider føles som utaaaleligt, saa sikkert er det, at dette lettes ikke ved at øge det for visse Befolkningsklasser, men ved, at der føres en Politik, som aabner Adgang til Skattelettelser ved Nedskæring af Udgiftsbudgettet baade indenfor Staten og indenfor Kommunerne. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Fisker, hans Medforslagstillere, det Parti, hvortil de hører, vilde gøre det danske Samfund og ogsaa de Klasser af Befolkningen, hvis Tillidsmænd de hævder først og fremmest at være, en større Tjeneste ved at opgive Harmen, kvittere Protesterne og medvirke til Gennemførelsen af en saadan Udgiftslovgivning i dette Land indenfor Stat og Kommune, at vi kan naa til Udgiftsbudgetter, som er i Niveau med de vigende Indkomstbudgetter, og som derigennem kan blive taalelige for Skatteyderne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fisker): Jeg beklager, at jeg ikke er i Stand til at takke den højtærede Indenrigsminister for hans Holdning til det foreliggende Lovforslag, og jeg beklager det saa meget desto mere, som det forekommer mig, at man indtil nu ikke har set noget Forslag fra den højtærede Regering, der vil kunne betyde nogen Lettelse for Kommunerne under de Vanskeligheder, de befinder sig i. Den højtærede Minister siger ganske vist, at naar den samlede Nedskæringsplan, der foreligger, er vedtaget, vil det medføre en Lettelse for Kommunerne, men rent bortset fra, at denne Nedskæringsplans Skæbne endnu er noget uvis, vil jeg dog gerne sige, at det turde være meget tvivlsomt, om dens Vedtagelse vil komme til at betyde nogen Lettelse for Landets Kommuner. Den højtærede Minister argumenterer med, at Besparelserne vil komme til at omfatte baade Staten og Kommunerne, og jeg skal ikke benægte, at disse Nedskæringsforslags Vedtagelse utvivlsomt vil komme til at betyde en Besparelse for Statskassen og derigennem ogsaa en Mulighed for Nedgang af Statsskatteydelserne, men jeg vil hævde, at det ikke hjælper Kommunerne, at Staten eventuelt faar en Lettelse, da man jo alligevel ude i Kommunerne vedblivende har Forsørgerpligt overfor de Mennesker, hvorom der er Tale. Man kan naturligvis meget vel gennem Nedskæringsforslagene bortskære en større eller mindre Del af Understøttelsen til de arbejdsløse, til Aldersrentnyderne og Sygekassemedlemmerne, til Invaliderne, men man kan jo ikke borteliminere selve disse Mennesker, vi har